

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21374/2024
01.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., које заступа Саша Милетић, адвокат из ..., ВВ из ..., и ГГ из ..., које заступа Снежана Милетић, адвокат из ..., против тужених ЈП ПЕУ „Ресавица“ РМУ „Соко“ Читлук, ДД, ЂЂ и ЕЕ, сви из ..., које заступа Владимир Милосављевић, адвокат из ..., ради исељења и предаје стана, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2410/23 од 27.02.2024. године, у седници одржаној 01.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2410/23 од 27.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2410/23 од 27.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене ЕЕ за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу, Судска јединица Сокобања П 10/23 од 20.03.2023. године, ставом I изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезу тужени да стан у Сокобањи у ул. ..., стан број ..., солидарно испразне од свих лица и ствари и да исти предају тужиоцима на коришћење и у несметану државину. Ставом II изреке, обавезани су тужиоци да туженом ЈП ПЕУ „Ресавица“ РМУ „Соко“ Читлук на име накнаде трошкова парничног поступка исплате износ од 4.750,00 динара. Ставом III изреке, обавезани су тужиоци да туженима ДД, ЂЂ и ЕЕ надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 839.300,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 2410/23 од 27.02.2024. године, одбио као неосноване жалбе тужилаца и потврдио пресуду Основног суда у Алексинцу, Судска јединица Сокобања П 10/23 од 20.03.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремени изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена ЕЕ је дала одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је иселење и предаја стана у државину. Одлука нижестепених судова о одбијању тужбеног захтева тужилаца заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права и у складу је са постојећом судском праксом судова у примени и тумачењу материјалног права релевантног за пресуђење ове правне ствари, код утврђења да су тужиоци правни следбеници лица коме је првотужени као послодавац коначном одлуком дао у закуп на неодређено време предметни стан, а да правни претходник тужилаца за живота са послодавцем није закључио уговор о закупу стана, нити се у стан уселио.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужилаца на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и закључио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3. ЗПП)

Према одредби 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради иселења и предаје стана у посед тужиоци су поднели 13.07.2009. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у ком вредност предмета спора не прелази имовински цензус од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке, донео применом одредбе члана 413. ЗПП у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23).

Трошкови у вези са састављањем одговора на ревизију нису признати туженој, будући да се не ради о трошковима потребним ради вођења поступка у смислу одредбе члана 154. став 2. ЗПП.

Из тог разлога одлучено је као у ставу трећем изреке на основу одредбе члана 165. став 2. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**